

АКТИВ

“Гласът на нашето училище!”

ул. Тома Петков №27, гр. Червен бряг

23 ФЕВРУАРИ 2026 | БРОЙ № 24 | ЕЖЕСЕДМИЧНИК

Честита Баба Марта!

25.02 – Световен ден на розовата фланелка

Световен ден на розовата фланелка е събитие, което се провежда в последната сряда на февруари – през 2026 година е на 25 февруари.

Розовата фланелка на този ден символизира протестът срещу насилниците в училищата и не само. Денят на розовата фланелка възниква в Канада преди 10 години, след като ученици стават свидетели на тормоз на техен съученик, който носил розова фланелка. На следващия ден голяма част от учениците идват с розови фланелки на училище, за да изразят несъгласието си с училищния тормоз.

Днес обличаме розово, за да кажем заедно: **НЕ** на тормоза!

Всеки ученик има право на уважение, сигурност и приятелство.

Тормозът не е „шега!“

Думите нараняват също като действията. Да защитиш някого – това е сила, не слабост! Нека не бъдем безразлични! Подкрепи, защити, помогни. Малките добрини създават големи промени.

Днес, в този напълно измислен, но много смислен ден, обличаме розови фланелки в подкрепа на добротата, разбирателството и смелостта да застанем срещу тормоза!

25 февруари е напомняне, че доброто никога не е демоден и силата не е в агресията, а в подкрепата.

Един жест на разбиране може да промени нечий ден – а може би и живот.

Толерантността не се заключава в един ден!

Тя е уважение и приемане на различията между хората – в мненията, вярванията, културата, начина на живот. Тя означава да общуваме с разбиране, без предрасъдъци и да търсим мирно съжителство. Толерантността не е съгласие с всичко, а готовност да изслушаш и приемеш правото на другия да бъде различен.

И добротата не е само за ден!

Тя е способността да проявяваш състрадание, внимание и помощ към другите без очакване за отплата. Изразява се в малки жестове и големи дела, които правят света по-топъл и човечен.

Ден против тормоза в училище!

Дървото на ценностите в двора на ТГ

Седмична мисъл:

„Малките крачки водят до големи промени.“

Водеца тема на броя:

СЕУ / Социални и Емоционални Умения – четете на стр. 2, 3

Какво още ще прочетете в този брой:

- Социални и Емоционални Умения
- Легендата за баба Марта
- Интервю с Добрин Василев – бивш възпитаник на ТГ

Социално-емоционалните умения – невидимата суперсила на 21-ви век

Защо не само знанията, а и емоциите градят бъдещето ни? В училище учим формули, дати, правила. Оценяват се знания, контролни, проекти. Но има нещо, което рядко попада в учебната програма, а е също толкова важно, колкото и всичко останало – умението да разбираш себе си и другите. Нарича се **социално-емоционална грамотност** – и е една от най-търсените и нужни компетентности днес.

Социално-емоционалните умения ни помагат да познаем и управляваме собствените си емоции, да изграждаме здравословни отношения с другите, да решаваме конфликти по мирен начин, да поставяме цели и да ги следваме с устойчивост, да съчувстваме и проявяваме емпатия както и да вземаме отговорни и етични решения. Накратко – това са уменията, които правят човека човек.

Как се развиват СЕУ?

Не се учат с назубряне. Учат се с опит, разговори, ситуации. В класната стая, в семейството, на двора, в екипния проект. Ето няколко важни посоки:

- Самопознание – разпознаване на емоциите, разбиране на собствените силни и слаби страни
- Саморегулация – управление на гнева, тревожността, импулсите
- Емпатия – поставяне на себе си на мястото на другия
- Умения за общуване – активно слушане, ясно изразяване, културен диалог
- Взаимоотношения – изграждане на доверие, сътрудничество, разрешаване на конфликти
- Отговорност – вземане на решения с мисъл за последствията

Училището трябва да говори за емоции, защото ученикът не е само носител на знания. Той е личност в развитие. А личността има нужда не само от знания, а от емоционална зрялост, устойчивост и свързаност с другите. Ученици, които умеят да изразяват емоции, да разбират чуждите чувства и да комуникират с уважение:

- да се справят по-добре с трудностите
- създават по-здравословни приятелства
- развиват устойчивост и мотивация
- намаляват агресивното поведение
- имат по-добри резултати и в академичен план

Учителят – ролевият модел

Учителят, който изслушва, насърчава и дава пространство за чувства, възпитава чрез личен пример. Ние, възрастните, също се учим – да бъдем търпеливи, състрадателни, да виждаме зад поведението на ученика неговата емоционална нужда. Понякога зад „лошото поведение“ стои умора, тревожност или нужда от внимание. Социално-емоционалната грамотност ни дава очи, които виждат по-дълбоко.

А какво мислят учениците?

„Харесва ми, когато учителят забележи, че нещо не ми е наред, и ме попита насаме.“

„Часовете, в които говорим за чувства, са най-истински.“

„Много по-лесно е да уча, когато се чувствам спокоен и разбран.“

Компетентности на бъдещето

Организации като UNESCO, OECD и Световния икономически форум поставят социално-емоционалните умения сред най-важните умения за ХХІв., наред с критичното мислене, креативността и дигиталната грамотност.

Компаниите днес търсят не само дипломи, а хора, които умеят да работят в екип, да управляват стрес, да комуникират ефективно и да проявяват емпатия.

СЕУ невидимите нишки, които ни свързват. Те не се оценяват с тест, но променят средата. Те не са в учебниците, но живеят в погледа, в тона, в жеста. Те са път към по-добра класна стая, училище, общество.

Нека си дадем разрешение:

- да говорим за емоции без срам
- да учим децата да разбират себе си и другите
- да слушаме не само думите, но и сърцата

Защото училището не е просто място, където се учи наука – то е работилница на характери.

А емоционалната интелигентност /ЕИ/ – това е сърцето на успеха.

“Хората ще забравят какво си казал. Ще забравят какво си направил. Но никога няма да забравят как си ги накарал да се почувстват.”

–Мая Анджелоу

Малко хумор:

Няма по-търсен човек от този, на когото му изтича договора с мобилния оператор.

Съвет за мотивация:

„Не се отказвай на петата крачка, когато успехът те чака на шестата.“

Баба Марта бързала...

На 1 март България се събужда с бяло-червени усмивки. Това е денят на Баба Марта – един от най-обичаните и живи български обичаи, който съчетава древни езически вярвания, символика на пролетта и силата на пожеланията за здраве и дълголетие.

Празникът има корени в тракийски и славянски традиции, свързани с почитта към природата и пролетното обновление. Баба Марта е митологичен образ – капризна, но и щедра старица, която идва да прогони зимата и да донесе слънце. Вярва се, че ако ѝ се усмихваш, тя ще те дари с топли дни; ако се сърди – ще изпрати студ и виелици.

Мартеницата – нишката на здравето

Най-популярният символ на празника е мартеницата – усукани бели и червени конци, носени за здраве, сила и плодородие.

- Бялото символизира чистота и ново начало.
- Червеното – живот, кръв и защита от злото.

Според обичая мартениците се носят, докато се види първият щъркел, лястовица или цъфнало дърво, след което се завързват на клон, за да „премине силата“ им към природата.

Легендите за Баба Марта

В българския фолклор има много истории за Баба Марта. Една от тях разказва, че тя е сестра на Голям и Малък Сечко (януари и февруари) – двама братя, които често я ядосват. Когато е весела, времето е топло и слънчево; когато се разгневи – връхлитат студ и бури.

От 2017 г. мартеницата е вписана в Представителния списък на нематериалното културно наследство на човечеството на ЮНЕСКО. Българите по света пазят традицията – на 1 март в училища, институции и домове по целия свят се завързват мартеници, а обичаят обединява поколения и култури.

Баба Марта и мартеницата са повече от красив обичай – те са нишка между миналото и настоящето, между човека и природата, между България и света. На 1 март си пожелаваме здраве, усмивки и ново начало, което да ни носи светлина през цялата година.

Легендата за хан Аспарух и първата мартеница
Една от най-популярните легенди свързва мартеницата е тази за основателя на Дунавска България – хан Аспарух.

Когато той преминава Дунав и достига плодородните земи, изпраща вест на сестра си Хуба, останала в плен, че е намерил нов дом за българите. За да му отговори, тя пуснала ястреб с вързано на крачето бяло копринено въженце, вплетено с червен конец от нейната кръв – знак, че е жива, но и че е готова да тръгне към него.

Когато ястребът пристигнал при Аспарух, той завързал този бяло-червен знак на ръката си като символ на братската любов, надеждата и новото начало. Оттогава, разказва преданието, българите си връзват мартеници на 1 март.

В бяло утро

*– буди се с нежност зората,
в червено
– животът разцъфва в сърцата.*

Мартеница нова

*връзваме ти точно сега,
че идва пролет
– с усмивка, с цветя.*

От нишка към нишка

*преплита пътищата ни една съдба,
за здраве, за щастие, за обич – затова.*

Щъркел ще кацне,

*ще литне после надалеч,
а ние ще ти връзваме
пролет след пролет
поне още век!*

/от екипа на “Актив”/

УЧЕНИКЪТ ОТБЛИЗО

Добрин Василев - пълен отличник и Мистър "Икономика", и "Крал на бала" - бивш възпитаник на ТГ (випуск 2022) На 01.03 му честитим рождения ден!

1. Как се казвате и в кой випуск завършихте?

- Аз съм Добрин и съм от випуска на г-жа Надежда Йорданова, който завърши през 2022 г.

2. Каква беше специалността Ви и защо я избрахте?

- Завърших специалност „Банково дело“. Когато кандидатствах след 7-ми клас, вече знаех, че искам да уча в ТГ „В. Априлов“ заради славата ѝ на сериозно училище, в което се цени знанието. Затова и подадох своите желаниа само там – „Банково дело“ и „Икономика и мениджмънт“. Когато търсех мнения, ми казаха, че банковото дело е по-трудно и така беше решено – винаги съм обичал предизвикателствата.

3. Какво си спомняте от първия си учебен ден в гимназията?

- Спомням си вълнението – всичко беше ново: нови лица, нова сграда, нови учители. Имаше леко напрежение, но и много ентузиазъм.

4. Кой учител Ви е направил най-силно впечатление и защо?

- С всички учители съм се разбирал добре и съм имал хубави моменти. Най-силно се открояват две учителки: на първо място, разбира се, моята класна, която се стараяше да разнообразява всеки един ден в училище с различни дейности – клубове, извънкласни занимания и др.

5. Имаше ли любим предмет?

- Г-жа Илияна Горанова, която ми преподаваше по математика водеше любимият ми предмет. Тя се занимаваше с мен извън часовете и постоянно ме насърчаваше да се развивам.

6. Какво беше голямото предизвикателство за Вас като ученик?

- Нямах големи трудности – при мен всичко вървеше като по вода. /пуска чаровната си усмивка/

7. Опишете ТГ с три думи.

- Дисциплина. Развитие. Приятелства.

8. Кой беше най-забавният момент от ученическите Ви години?

- Най-забавните моменти винаги бяха по време на извънкласните дейности. Стаята за тенис, в чието създаване моят клас взе най-голямо участие, определено е сред любимите ми. Заедно и с тази на клуба Echofication, която макар вече да я няма, ще си я спомням винаги с усмивка – заради всички смехове и страхотни моменти, които споделяхме там.

9. А най-трудният?

- Най-трудният момент беше в 12-ти клас, когато се съчетаха подготовката за матури, кандидатстването и всички емоции около предстоящото завършване. Натоварването беше голямо, но с добра организация и подкрепата на учителите, всичко мина успешно.

10. Участвахте ли в извънкласни дейности или събития? Какви?

- Едно от любимите ми извънкласни занимания, в които учавах, беше Echofication – клубът на NG /г-жа Надежда Йорданова/ и г-н Колев. Там всяка седмица се включвахме в инициативи, ходихме на походи или правехме някои дребни, но много значителни неща за природата – като да направим хранилка за птици.

11. Кое научено в гимназията Ви е било най-полезно в живота?

- В гимназията се научих да поемам много задачи едновременно и да ги изпълнявам прецизно. Друго важно умение, което развих, беше да бъда общителен и лесно да създавам приятелства.

12. Къде сте днес – с какво се занимавате?

Днес се развивам уверено в корпоративната сфера. Работя като senior CRO в международна компания, която създава онлайн игри, и следя за нередности в процеса на работа.

13. Има ли нещо, което бихте казали на сегашните ученици?

- Бих посъветвал сегашните ученици да се включват във възможно най-много дейности, които им се предлагат; да се учат от всеки човек в училище – било то учител или не.

14. Бихте ли се върнали в ТГ като ученик/преподавател, ако имаште възможност?

- Дали бих се върнал обратно? Е... ако някой ден ви трябва учител по математика, може да разчитате на мен. :)

15. Какво място заема Търговската гимназия в сърцето Ви днес?

- Търговската гимназия е мястото, където се учих и изграждах; мястото, където започнах да се развивам като личност.

ФК "ПАРТИЗАН"

24.05 - ШЕСТВИЕ

ПРОЕКТ "ПЪТЯТ НА ГЛИНАТА"

ОТКРИВАНЕ НА УЧЕБНАТА ГОДИНА

Главен редактор: Надежда
Йорданова

Графично оформление:
Габриел Цветанов